

λέγωντας πῶς ἔχ(ει) μεγάλαις δουλιαῖς καὶ λογαριασμοὺς ²⁴/ καὶ δὲν ἤμπορεῖ τώρα, μόνον ἄλλοτεσ ὅταν ἤμπορέση, καὶ ἐγράφη διὰ ²⁵/ ἔνδ(ει)ξιν τῶν μελλόντων.

²⁶⁻²⁸/ Μανικάτης· σαφράν(ου) νήν· προεστ(ός) mr, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, Κωνσταντίνος Μανόλη, Πέtkος πέτρου παρών [χ.γρ.], Γιάννης Μαυρουδῆ [χ.γρ.].

στ. 22 «τζιταλογίζωντάς τον»: Πρόκειται για τον ἄλλο τρόπο κλητεύσεως, που γίνεται ἀπὸ τον ἐνάγοντα καὶ ὄχι ἀπὸ το Κριτήριο δια του Καπετάνου¹.

1. Βλ. Θ. 22(1666) § 6, 32(1695) §§ 5-6 (ΕΚΣ, σσ. 288, 316 καὶ σημ. 22), καὶ Ι. Αδάμη, *Σαξονικὰ Στατουῦτα*, 1.2.2 : «Ἀνίσως λοιπόν κανένας Καστριν(ός), ἢ καὶ ἄλλ(ος) τινὰς ἔχη Κρίσιν νὰ κριθῇ μὲ κανέναν, κ(α)τ(ὰ) τὸ ἔθος τοῦ Τόπου, εἶναι χρ(εῖ)α ἢ μὲ τὴν βούλλαν τοῦ Κατῆ, ἢ μὲ τὸν Δημόσιον Ὑπηρέτην, νὰ τὸν τζιταλογίζουν, διὰ νὰ παρῶρησιασθῇ εἰς τὴν διωρισμένην παρά τοῦ Κατῆ ὥραν».

81

1761/VIII/18
χ. Ἰωάννη Αδάμη

979/φ 26r
σχ. 79, 80

**Απόφαση οριστική. Χρήση βίας. Προσβολή προσωπικότητας.
Δικαστικός συμβιβασμός. Συγχώνευση ποινών.**

// 1761. Αὐγούστου 18.

²/ Ἐπα ἡ ῥήσιάσθησαν πάλιν καὶ δεύτερον οἱ ἀντικρὺ γεγραμμένοι, κατέμπροσθεν ³/ ἡμῶν, ἡγουν ὁ κὺρ Μήτζος Φιτόκης, καὶ ὁ κὺρ Γιαννάκης Θεοδωράνου Τζήγγου, ⁴/ διὰ τὴν ἀλληλομαχίαν ὅπου ἔχουν, μάλιστα διὰ τὴν ἐνεργῇ Ποτέντζιαν ὅπου ⁵/ ἐτόλμησεν ὁ κὺρ Γιαννάκης, καὶ τὸν ἔδ(ει)ρεν ἔμπροστᾶ εἰς τοὺς εὕρισκομένους ⁶/ ἐκεῖ στὴν χαρὰν, στὸν Γάμον πραγματευτάδες, διὰ τὴν ὁποῖαν, κάμνωντας ⁷/ ὑπακοὴν ὁ κὺρ Γιαννάκης ἔστερξε νὰ κάμη Ἀγάπην, καὶ λοιπὸν κατέμπρο-⁸/σθεν ἡμῶν ἐζήτησε συμπάδ(ει)ον καὶ συγχώρησιν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν κὺρ Μήτζον ⁹/ λέγωντας παρῶρησία, πῶς ἔσφαλεν, πῶς δὲν ἔκαμε καλᾶ, καὶ ὅσα τοῦ εἶπε ¹⁰/ δὲν τὰ εἶπε καλᾶ, καὶ ἔτζη ἔγινεν ἀγάπη ἀνάμεσόντους, στέργωντάστο καὶ ὁ κὺρ ¹¹/ Μήτζος καὶ ἐσχωρέθησαν, καὶ ἐφιλιώθηκαν, εἰς τρόπον ὅπου ἀπὸ τὴν σήμερον ¹²/ καμίαν κρίσιν πλέον νὰ μὴν ἔχουν περὶ ταύτης τῆς μάχης, οὔτε νὰ κατα-¹³/σύρνωνται πουθενὰ στὸν κόσμον, ὅσον δὲ διὰ τὴν ποτέντζιαν ὅπου ἔκαμεν ¹⁴/ ὁ κὺρ Γιαννάκης, ἐπειδὴ καμία Κρίσις Νομικὴ

δὲν τὴν ἀφίνει ἀπαίδευτην, ¹⁵/ καὶ ὁποῦ τὴν προάλλην προσκαλούμενος ὁ κύρ Γιαννάκης εἰς τὸ Κριτήριον ¹⁶/ νὰ ἔλθῃ προσωπικῶς, δὲν ἐκαταδέχθη καὶ παρέβη, Λοιπὸν καὶ διὰ τὴν πα-¹⁷/ρακοήν, καὶ διὰ τὴν Ποτέντζιαν, νὰ γκλωμπίζεται εἰς F 60. κατὰ τὸν ¹⁸/ Κώδικάμας, δίχως ἀναβολὴν καὶ πρόφασιν, καὶ σημειώνομεν ἐπὶ τοῦ ¹⁹/ παρόντ(ος) διὰ ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλ(ει)αν τῶν μελλόντων:—[μόν.]

²⁰⁻²⁴/ Μανικάτης σαφράν(ος) νήν· προεστ(ὸς) πρ, Ἰωάν(νης) ἀδάμη πρ, Κωνσταντίνος Μανόλη, Πέτκος Πέτρ(ου) [χ.γρ.], Γιάννης Μαυρουδῆ [χ.γρ.], διμιτρι σοῦφρας καπετανως.

στ. 2-6 Ἱστορικό της υποδέσεως.

στ. 7-12 Αἴτηση συγγνώμης ἀπὸ τον εναγόμενο και δικαστικός συμβιβασμός.

στ. 12-13 Ο δικαστικός συμβιβασμός αποσβένει την ενοχή ἀπὸ αδικοπραξία (προσβολή προσωπικότητας)¹.

στ. 13-14 «**καμία Κρίσις Νομική...**»: δηλαδή, κανένα δικαστήριο δεν ἀφίνει ατιμώρητη τὴ χρήση βίας (ποτέντζια) και για τον λόγο αὐτό ἐπιβάλλει ποινὴ σύμφωνα με τα δεσπίσματα².

στ. 15-16 Πρέπει να ἐπιβληθεῖ ποινὴ και για τὴν περιφρόνηση του Κριτηρίου (εγγρ. 80) .

στ. 16-18 Ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ για τὴ χρήση βίας και για τὴ μὴ εμφάνιση κατὰ συγχώνευση.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 192 (ιγ'), 194, 220 (vi).

2. Πρβλ. Θ. 26(1690) § 2 ἐδ. δ' (ό.π., σ. 298).

82

1761/VIII/25

χ. Θωμά Βελλερά

979/φφ 26v-27r

**Πρακτικό(«βεβαιωτικόν»). Δικαστικός συμβιβασμός¹.
Λύση συντροφίας λόγω θανάτου και εκκαθάρισή της.
Αιρετοκρισία. «Δεδικασμένο».**

// Ἐν ἔτει Κυρίου 1761 μηνὶ αὐγούστῳ[ου] 25 εἰς Σιμπίνι

²/ Κατέμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμμένων, ἐπαρρήσιασθη ὁ Κύρ Παγούνης υἱὸς ³/ τοῦ μακαρίτου Τόμα Ἐρδελιάνου ἀπὸ Ῥίμνικον, μετὰ τοῦ Κύρ Πέτκου Πέτρου πραγματευτοῦ ⁴/ ἀπὸ τὴν κουμπανίαν ἡμῶν τῶν ῥωμαίων πραγματευτῶν τοῦ Σιμπινίου, ζητώντας ἵνα ⁵/ δεωρήσωμ(εν) τὴν